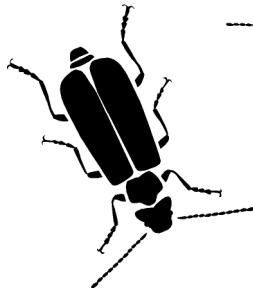
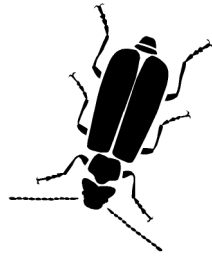

Solell

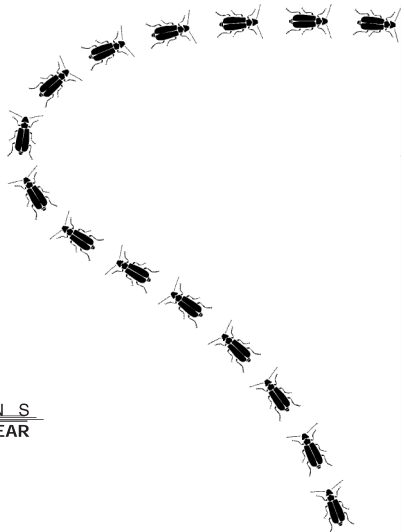

8

la cantàrida

Solell

Àngel Igelmo Segura

EDICIONS
DOCUMENTA BALEAR

2009

Solell

© 2009 del text: Àngel Igelmo Segura

© 2009 de l'epíleg: Maria Antònia Segura Bonnín

© 2009 de les il·lustracions: Joan Casaramona Gual

© 2009 d'aquesta edició: Edicions Documenta Balear

Sant Miquel, 5, 1, 07002 Palma (illes Balears)

Tel. 971 718 123

editorial@documentabalear.cat

www.documentabalear.cat

Disseny de la col·lecció: Miquel Albertí

Coordinador de la col·lecció: Pau Castanyer

<http://lacantarida.blogspot.com>

ISBN: 978-84-92703-38-8

Dipòsit legal: PM-2.323-2009

Maquetació: Documenta Balear SL

Impressió: Publidisa

Així l'he pogut fer néixer.

Per escriure no basta amb tenir collons.

Danilo Kiš

*Jo sé que, des que sé que no sé res,
sé més que els que no saben que no saben res.*

Dejan Dukovski

*Sóc el riure,
el parallamps de la ira universal.*

Velimir Khlebnikov

*Encara esperam el gran bàrbar refinat
que ha de donar el gran cant, l'indestructible missatge,
l'evangeli solar del futur.*

Agustí Bartra

JAICE

PREFACI

El seguit de poemes que vénen a continuació són, a la manera de Queneau i d'altres talleristes de la creació, el resultat de la imposició quotidiana i salvadora d'un exercici: la refeta en vers i idea lliure dels vint-i-tres crits existencials que donen fi al monòleg *Fumar no és dolent*. Monòleg que em provocà el relat d'un jove (sense nom) que perdé la vista i família defensant la seva ciutat natal, Jajce, a Bòsnia. Corria l'any 1991 i les tropes de Karadzic hi entraren a mort i genocidi. Aquells vint-i-tres crits m'han dictat vint-i-tres títols de ferro i definit vint-i-tres poemes de pedra, de pasta moral i d'altres substàncies encara per dir.

Al final del monòleg d'aquell jove (que ara fa tallers de percussió per a infants) queda el seu món ben resumit, com si aquell món paradoxal l'hagués trobat jo també en aquelles terres, i per extensió, en aquest poemari: *L'infern, l'infern sou vosaltres. I vosaltres, l'odi del meu amor*. I així es definiren les fronteres del que ja no es volia/podia conèixer (Iugoslàvia) i tornà de nou, ara de plàstic, el falcó gris de Bizanci.

Amb la mateixa llibertat d'imaginació i de consciència que m'ha duit dels títols-crit als poemes (i ho re-dic: en vers i idea lliure), és com crec que aquests s'han de llegir: Bòsnia fou un altre origen, com el ferro ho pot esser de l'acer.

Benvinguts.

*als Jugoslaus,
perquè mai més sofreixin
l'insofrible*

I
LA CONSCIÈNCIA DE SER PERSONA

Miren els ulls cap enfora:
ets tu, allò
la definició fisiològica de l'objecte
estètica, sistema, màquina, sexe
i per al subjecte
la cara obscura de la lluna
el regne infranquejable dels pous.

II
EL SENTIT DE L'EXISTÈNCIA

Tren, vaixell, caravana de gitanos
curs d'aigua baix un pont, bosc
flames, primera línia de foc, trinxera
paràbola, explosió i mort.

Així s'acaba l'existència.

III
LA FELICITAT DELS CAMINS

Avui ha nascut el nounat
i li han deixat un manat de blat sec
a la porta ocre de la casa.
Algú l'havia anat a cercar al camp
abans no arribessin els segadors.
A la vora del camí s'havia ajupit
i escollit les plantes d'espiga més formosa
una trentena en total
per a cada un dels dies del primer mes de vida
del nounat.
Mentre tornava, horabaixa caient
s'adonà de la bellesa d'algunes tradicions.

IV
LA NECESSITAT DE SOFRIR

De dos peixos en feren sortir milers
i què dir-ne de la fam compartida
entre els dos que s'hagueren pogut saciar
i els milers que almanco un bocí mastegaren:

així construir el món
o bé destruir-lo amb l'altra lliçó:

que tot simplement esperant un Messies
tothom acabaria begut, saciat, content i follat
perquè de dos peixos ell en faria milers
i de mil fams, una religió.

V
L'ORIGEN DE LA FELICITAT

Un infant pinta un peix a una pedra
les ones esgoten les roques per crear les platges
amb la fona tomava el menjar de l'arbre
i allunyava els romans de la costa
es construïen cases, es fan carreteres
s'aixecaven ponts, s'empasta amb ciment
es barallen els infants, a distància
gràcies a l'ús de la pedra.

VI
LA LLUM DE L'EDUCACIÓ

Escola, taula, carrer i paraules
defineixen el que se'n diu, rarament
llibertat, lli-ber-tat
per després escollir una pràctica
es-co-llir
sinònim de veritat i error.

VII
LA VIVÈNCIA DEL COS

Tenc un amic que quan se sent malament
ha de cercar merder amb qualcú:
li tira la cervesa a damunt
o una colzada ballant
o bé s'insinua a la seva estimada.
Després de la sang, que només la vol en ell
pot tornar a viure en la quotidianitat inconscient del cos.

Tot resideix en el com.

VIII
L'ABSTRACCIÓ DE LA MENT

Deixem
que ens surti la peça
de ferro
al seny aquell
que no tenim:
el de les queixes
i les seves solucions.
Òxid
de nit.

IX
L'AMOR A L'INFINIT

Som el que feim!
a Bebelgidit

...i l'infinit és el present
i l'infinit és el que sóc
i el que sóc no només és goig
només el goig això és l'infern
i a l'infern no hi vull anar
jo vull anar a on tu ets
que tu ets el meu amor
i el meu amor és el que et don
els teus dons fer-me l'amor
fer-te l'amor és el que faig
i el que faig és el present
el present és l'infinit
i l'infinit el meu amor...

X
LA JUSTÍCIA DELS MORTS

I

Quan ressorgia el seu nom
es vessava qualsevol líquid en memòria
fos aigua, cervesa o conyac
i es conversava en veu baixa i multitud
amb la seva persona present i la seva altra forma
i la d'un altre i tants d'altres
fins als que arribava la memòria
sense històries lletroses.

II

I li feren una tomba a on no posaren el cos
(que ja estava de camí a tot).
La tomba era per a l'ànima i la memòria.

III

L'Oficina de Recerca de Cossos Perduts
havia censat aproximadament
sis mil cinc-centes famílies desesperades
per donar la pau als seus familiars desapareguts
empresonats a les rancúnies de totes les consciències
del poble.

IV

La presa de directrius havia conclòs
tothom coneixia la seva següent posició:
minador, missatger i primera línia de foc.
Aixecaren els tassons replets d'aiguarent
i amb la precisió d'una barbàrie
brandiren els vidres a la justícia dels morts
i s'empassaren la memòria d'un glop
fins a la darrera i més covarda gota.

XI
LA RECERCA DE L'ORIGEN

Vora Cala Varques
hi ha una petita penya de roca porosa
que amb el pas de les llunes
i nostres petites tempestes
ha esdevingut un mar d'ones terrestres
a on s'amagarien, si coneguessin Mallorca
tots els bandits que creuen tenir un nom.

Però la mar aguanta salada
i ningú té el coratge de perdre-hi allà la fam.

XII
LA INTUÏCIÓ DE L'UNIVERS

$$e = v \cdot t$$

Ha anat creixent el temps
eixamplant-se les distàncies
ahora que augmenten les velocitats
resultat
l'univers s'expandeix però tot continua igual:
la guerra, els niguls grisos
els ponts de fusta que ara són de ciment
defineixen les circumstàncies, la tècnica
per a transformar l'espai ocupat i envaït.

La resposta?
Una vella plorant d'alegria
assegada a un parc, mirant la gent
escoltant i sentint la bellesa de la unitat.

XIII

LA METAMORFOSI DE LA COMPLEXITAT

I

El transformador a 12 V funciona, la bateria està bé
els cables correctes, la connexió al far també...

així que només pot esser la bombeta

la bombeta...

(duu les mans negres de greix
i la camisa blanca dels diumenges.

Torna a punyir, una estona més)

Ara anam! dit i fet

la maleïda bombeta!

(segueixen vivint el matí.

Aquí tothom sap de mecànica)

II

La implementació sistemàtica de les millores
per a una reestructuració tipus ADH de l'entorn electiu
corroboren la dinàmica internacional present a tot mer-
cat expansiu-impansiu:

mòduls autoreproduïbles

relacions inter-intrageracionals descapitalitzades

colonització de buits interdisciplinaris

bla bla bla   bla bla bla

(es pirateja la imatge, apareix Mafalda dormint:

«ZZZZZZZZZ rhhhhh ZZZZZZZZ rhhhhh...»)

III

Al servei de què?

XIV
LA SIMPLICITAT DE LA VIDA

Despertar-se, vestir-se, perfumar-se
berenar, xerrar, despedir-se
esperar, pensar, organitzar, enfadar-se
tenir pressa, arribar, saludar, seure
encendre, escriure, llegir, pensar, beure
xerrar, avorrir-se, treballar, discutir
construir, aturar, aixecar-se, reflexionar
tornar, perdre's, per què, xerrar
mirar, escoltar, tocar, sentir, ensumar
provar i plorar
de felicitat
en descobrir
la simplicitat de la vida.

Riure, som-riure i morir.

XV
LA REPETICIÓ DE LA HISTÒRIA

«Qui hagi vist el present ho haurà vist tot:
tot allò que ocorregué en el passat més llunyà
i també el que succeirà en el futur»,
diu Danilo Kiš en *Una tomba per a Boris Davidovič*
citant els *Pensaments*, llibre VI, 37, de Marc Aureli
quan fa referència a l'antiga doctrina animista dels
Nyom:
«Viu cada dia com si al vespre t'esperés la mort
i adon't en aquest espai de temps
que la teva època no és ni millor ni pitjor»,
que «tot ha estat, sempre i simplement
la millor merda possible»
i això ho dic jo.